

kan umuligt være bestemmende for, hvilken Karakter Afgiften ellers kan have. Og jeg vil endogsaa sige, at denne Betragtning fra min Side har fundet en væsentlig Støtte i Bestemmelsen i § 2, 3dje Stykke, hvor det hedder, at i øvrigt forholdes med Hensyn til Opkrævningen af de i § 1 nævnte Skatter og Afgifter indtil videre efter de hidtil gældende Regler. Dersom de vedbleve at være Statsskatter, behøvedes virkelig ikke denne Tilføjelse om, at de indtil videre skulle opkræves gennem Amtstuerne, saa behøvedes der overhovedet ingen Bestemmelse derom, det fulgte af sig selv.

Det var altsaa ud fra denne Betragtning — at det var en virkelig Overførelse af Statsskat til Kommunerne, som her er Tale om — at jeg fremkom med forskellige Indvendinger imod, hvad dette vilde føre til, ikke blot den Indvending, at det var en Svækkelse for Statskassen at skulle opgive en saa stor Del af sine ældste, sikreste og uforanderlige Skatter, men ogsaa den, at det i mine Tanker vilde have ret uheldige Følger, navnlig blandt andet i Henseende til den Forskydning, det vilde bevirke i den grundlovmæssige Adgang til at udøve Valgret til dette Ting som umiddelbar Vælger. Jeg bemærkede den Gang, at en saadan Forskydning er uundgaaelig, naar man kommer til ny direkte Skatter til Staten, idet Grundloven — hvad jeg beklager — ikke har indskrænket sig til at give den særlige Valgret til dem, der have den største Skatteydelse som Grundskat, men kun taler om direkte Skat til Staten og til Amtskommunen. Da det nu er saaledes efter Grundlovens Bestemmelse, er det jo en given Ting, at enhver Forøgelse af de direkte Skatter, paa hvilken Basis det end sker, kommer til at gribe forstyrrende ind i de hidtil gældende Regler for Adgangen til at udøve umiddelbar Valgret. Dette er noget, som man selvfølgelig maa finde sig i, thi det er en Grundlovsbestemmelse. Men det er lige saa selvfølgelig, at enhver Formindskelse af de nuværende Grundskatter bevirker en lignende Forskydning, navnlig i Konkurrencen med den ny Adkomst til at komme i Betragtning som umiddelbar Vælger, nemlig den Adkomst, der fremkommer ved en Formue- og Indtægtskat til Staten. Særlig dette gør det i mine Tanker aldeles nødvendigt, at selve Loven maa have fuldstændig klare og præcise Bestemmelser med Hensyn til, om det er en Overføring af Statsskatter til Kommunerne eller det kun er en Bestemmelse om, at visse Beløb svarende til $\frac{1}{3}$ af Gammelskatten o. s. v.

udrødes til Kommunerne paa den antydede Maade; thi det er ikke tænkeligt eller muligt, at der i selve Loven kan tages noget Forbehold med Hensyn til Virkningen paa Adgangen til at opføres som direkte Vælger. Da man staar lige over for en Grundlovsbestemmelse, kan ingen særlig Bestemmelse i en Lov have nogen som helst Virkning derpaa, og jeg vil sige, at heller ikke nogen Fortolkning, end ikke den mest ævntiske, fra selve dem, som have skrevet eller vedtaget Loven, betyder noget her. I mine Tanker bliver det et Domstols-spørgsmaal, om nogen bliver udelukket eller ikke paa Grund af disse Bestemmelser. Det er altsaa efter min Mening nødvendigt, at man i selve Loven har fuldstændig klare Udtryk for, om det er en Bortgang, en Overføring af Statsskatter eller ikke. Dette vilde jeg dog tillade mig at føje til.

Det blev bemærket af den højtærede Minister, at der skal ikke saa lille en Formue og Indtægt til for at kunne konkurrere med de bestaaende Grundskatter paa Grund af disses Størrelse. Ja, det er ganske rigtigt, men Beløbet er dog ikke større, end at der, naar man gaar ud fra, at Gennemsnitsydelsen i Grundskat til Stat og Amtskommune for en Tønde Hartkorn nu er 30 Kr. eller lidt derover, og man har en Formue- og Indtægtskat, som udgør 2 pCt. af Indtægten, kun vil behøves 1500 Kr. i Kuponindtægt til at dække disse 30 Kr. pr. Td. Hartkorn. 2 pCt. af 1500 Kr. er jo det samme som de 30 Kr., som Grundskatten af en Tønde Hartkorn nu udgør. Det er da let at regne ud, hvor meget der skal til for at fortrænge det mindste Hartkorn, som giver Adgang til Udøvelse af umiddelbar Valgret. Nogle Steder gaar dette ned til 7—8 Tdr. Hartkorn, andre Steder til 10, andre Steder igen til 12 osv., Grænsen er jo bevægelig. Det bliver dog i alt Fald ikke en saa overvældende stor Formue eller Formueindtægt, der skal til for at kunne fortrænge det laveste Hartkorn, som nu udøver umiddelbar Valgret. Det forekommer mig, at dette er ganske klart. — Men dersom nu disse 30 Kr. pr. Td. Hartkorn, som nu er det gennemsnitlige Beløb, der ydes til Stat og Amtskommune, nedsættes og nedsættes væsentlig derved, at Land- og Ligningsskatten, der jo lige saa fuldt har talt med, for Fremtiden skulde betragtes som en Kommuneskat, opkrævet af Staten til Kommunen, saa er det jo givet, at der derved vilde ske en ikke ubetydelig Nedgang i dette Beløb 30 Kr. Det vilde blive en Nedgang af om-